

Sest lenks enne jäöma ei või keegi laita, aga noor laps kõrjii tua — see on üks innetu pilt. Seal on ju kõigepeahema inimesel õigu sisseastuda ja tühja jutu lõrda, see on kõige väähämaast keedud; koguni riini, seimamiise ja pekomisi eest ei jaa hoida, olgu kõrjhrahva ehk kaa iši annasad inimesed. Küsimine — tohib üks õrna tundmisteega lapsule, nagu naad esimesete aastades töveste on — tohib ta sähärdust hussustuse mööslu ja jahti pealt waadata? Võib ta seda, ilma unustamatta, mis ta nähinud ja kuulinud. Si, ta justusid kõik takka járäle, katsub kaa kõik vigurid ja tembid járäle teha ja waenlasel on korda läinud jälle üht niisupoldu umbrohuga ärasikkuda. Seepärast — laps ei tohi aimatagi, et sähärduv hussustusi maa peal olemas engi. Alga mõtlev ehk mõni: Oh mis selle silmapillimise pealtvaatamisest kahsu võib tulda! Argu seda keegi arvaku, laps paneb kõik tähale, ja kuidas ütleb üks tark: Hea asja üppimine on raske, kurja asja unustamine aga veel raske. Ja see tähändab seda, et kui kuri kord inimese külge hakkand, siis patutöbi lähab ikka suuremaks ja saadab inimest pitkema ehk lühema aja jees hoopis hukka. Lapsed aga on nagu õrnad taimiksed, seda wali tuniske peagi otta tere. Viimane paha sõna ehk tegu jäeb

lapsje meelde, ta mõtlev uende peale, hakkab neid eneses sügitama ja et kurat käppa jaaks, on tal väike sõnue otsule juba peus. Sest mitte üksi, et laps enne kõik paha mõtlematta járäle lõrab ja tereb, misidugi naerupäraast — ei, ta hakkab lõppeks kõik aliva rääkimist ja tegu kaa veel armastamia ja sell kombel ta rojastab sellega oma süüta elemist ja kasvab koguni patu muda sisse, kuhu viimaks kaa ärauppub. Pahad sõnad rikkuvad häid kombeid, ütleb kaa kiri ja need pahad kõned ja teud on see wali tuul, mis õrna lapsje tundmist waewavat ja tema süüta elemist ärarikkuvad. Kui nii mittu kurjategijast, kes viimaks hukka on mõistetud, on ühest ainumäst halbijt sõnast juuri võtnud oma paha elule ja kurja etterõõmitistele. See oli õnnetuselks antud! krääfsjuwad seal äbausklikud kaardimoordid, ehk fa: Eks patt ole juba laps se es sundimisest saadik, jälle teine armas ütlemine. Tösi full, patune on laps full, aga see juures iska ilmasüütta, ja et ta ilmasüütaks jäeb, see on lasterwanemate ja minu lastekasvatajate mureks jäctud Jumalast, kes Jeesusel meile ütleb: Ratske, et teie ühte neist pisustest ei pahanda. Sest kes ühte neist pahandab, sell'oleks parem, et talle peakse weskikiwi faela poodama ja ära-